

førelsen forbundne udgifter, herunder vederlag for lånebeløbenes beregning og opkrævning, obligationernes udlevering m. m.

§ 14.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag er et led i de foranstaltninger, der nu foreslås gennemført for at bedre valutastillingen.

Efter forslaget skal der optages et statslån — „5 pct. stabiliseringslån 1957-1992“ — der tilvejebringes ved udskrivning for skatteårene 1957-58 og 1958-59 hos personer med indkomster, der overstiger en nærmere fastsat grænse. Lånebeløbene skal opkræves sammen med statsskatten for de to skatteår. For indbetalingerne udstedes der foreløbige kvitteringer, der ikke kan omsættes, men som i 1962 ombyttes med omsættelige 30-årige statsobligationer.

De lånebeløb, der skal indbetales for skatteårene 1957-58 og 1958-59, kan anslås til godt 200 mill. kr. årlig.

Til forslagets enkelte paragraffer bemærkes følgende:

Til § 2.

Lånepligten påhviler alene personer, ikke selskaber, foreninger m. v. Personer, der har bopæl i udlandet, og som beskattes her i landet af visse indtægter, skal heller ikke udrede stabiliseringslån.

Da lånebeløbene efter forslagets § 5 skal opkræves sammen med statsskatten, foreslås det i stk. 2 som almindelig regel, at lånepligten følger den almindelige skattepligt til staten. Imidlertid kan opkrævningen af lånebeløbene for indeværende skatteår på grund af tidspunktet for forslagets fremsættelse ikke forventes påbegyndt samtidig med opkrævningen af statsskatten, og det foreslås derfor, at der ikke skal opkræves stabiliseringslån i tilfælde, hvor den skattepligtige er død før 1. juli 1957. Herved undgår man bl. a., at lånepligtens indtræden medfører genoptagelse af behandlingen af allerede afsluttede dødsboer.

Lånepligten omfatter kun personer, hvis skala-indkomst ved statsskattens beregning er mindst 14 000 kr. Ved skala-indkomsten forstås det indkomstbeløb, der fremkommer, efter at den selvangivne indkomst — eller, hvis denne ikke er godkendt af skattemyndighederne, den ansatte skattepligtige indkomst — er nedsat med eventuelle

børnefradrag, hustrufradrag og merindkomstfradrag.

Til § 5.

For at lette indbetalingerne er det tanken, at lånebeløbet ikke skal opkræves særskilt, men samtidig med statsskattens indbetaling. På grund af tidspunktet for lovforslagets fremsættelse vil det for skatteåret 1957-58 i de fleste kommuner ikke være muligt at fordele lånebeløbet over samtlige opkrævningsterminer for statsskatten. For dette skatteår må de enkelte kommuner påbegynde opkrævningen, så snart det er muligt, men skal dog under alle omstændigheder begynde at kræve op den 1. oktober 1957 eller snarest muligt derefter.

Til § 6.

Forhøjelsen på 10 pct. af det indbetalte lånebeløb modsvarer tilskrivning af 5 pct. rente i tiden fra indbetalingsperiodens udløb til den 1. juli 1962, fra hvilken dato den egentlige forrentning af obligationerne påbegyndes. Ved beregningen er der taget hensyn til, at rentetilskrivningen indtil 1. juli 1962 er fritaget for indkomstskat.

Til § 8.

Tilbagebetalingskursen 70 er obligationernes skønnede markedsværdi pr. 1. juli 1957 i pct. af det indbetalte beløb, når hensyn tages til, dels at der i henhold til § 6 udleveres obligationer, hvis pålydende andrager 110 pct. af indbetalingssummen, dels at rentetilskrivningen indtil 1. juli 1962 er fritaget for indkomstskat. Tilbagebetalingskursen reguleres pr. 1. januar hvert år til og med 1. januar 1962 under hensyntagen til forkortelse af løbetiden og variationerne i markedrenten af langfristede statsobligationer. Med uændret markedrente kan kursen ventes at ville stige 3-4 points pr. år.

Til § 10.

Den i § 10 fastsatte kurs på 70 dækker som omtalt i bemærkningerne til § 8 obligationernes skønnede markedsværdi pr. 1. juli 1957. Man har anset det for forsvarligt at fastholde denne kurs ved formueansættelserne for hele den periode, hvori lånebeløbene ikke kan omsættes.